

1/

MINISTERIE
VAN BUITENLANDSE ZAKEN
'S-GRAVENHAGE

92796 B
15-12-53
M. B. v. B. v. B.

VERZOEKE RIJ BEANTWOORDING, KENMERK, ONDERWERP, DATUM EN NUMMER TE VERMELDEN

Kenmerk: Directie Westelijke Samenwerking
Onderwerp: Bureau Integratie Europa
Ministersconferentie te Den Haag
betreffende de Europese Gemeenschap.

Datum: 3 December 1953.
Nummer: 149549-9675 G.S.
Fotonummer: 86331

G E H E I M

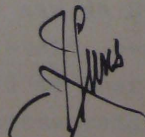
Ter kennisneming.

./.

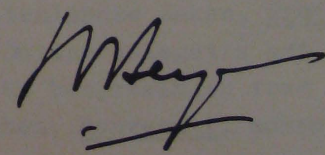
Hiernevens moge U het verslag worden aangeboden van de Conferentie van Ministers van Buitenlandse Zaken, welke van 26 tot en met 28 November j.l. te Den Haag werd gehouden met betrekking tot de vorming ener Europese Gemeenschap.

Afschrift van deze brief en van bijbehorend verslag werd speedshalve inmiddels reeds rechtstreeks aan onze Ambtgenoten toegezonden.

DE MINISTER ZONDER
PORTEFEUILLE,

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE
ZAKEN,

AAN
Zijne Excellentie
de Heer Minister-President
te
's-GRAVENHAGE.

FOTO-BtZ. 86331 a

Conferentie van Ministers van Buitenlandse Zaken
gehouden te Den Haag, van 26 t/m 28 November 1953.

1. Van 26 t/m 28 November werd te Den Haag de Conferentie gehouden van de Ministers van Buitenlandse Zaken van de zes landen, die deel uitmaken van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, ter verdere bespreking van de instelling van een Europese Gemeenschap. De Franse Minister Bidault kon, in verband met de debatten in het Franse parlement, eerst op Zaterdag 28 November aan deze besprekingen deelnemen en werd tijdens de eerste twee dagen der Conferentie vertegenwoordigd door de Secretaris-Generaal van het Franse Ministerie van Buitenlandse Zaken, de Ambassadeur Parodi, die de verzekering kon geven, dat hem de nodige instructies waren verstrekt om het Franse standpunt te kunnen uiteenzetten en aan de discussies deel te nemen, zodat de afwezigheid van Minister Bidault niet tot vertraging bij het verloop der werkzaamheden aanleiding zou behoeven te geven. Gezien de politieke situatie in Frankrijk kan inderdaad worden aangenomen, dat de afwezigheid van Minister Bidault op het verloop der Conferentie praktisch geen invloed heeft gehad. De Heer Parodi heeft aan het overleg deelgenomen op een wijze, welke onder de gegeven moeilijke omstandigheden alle waardering verdient.

In tegenstelling met de gang van zaken in vorige Conferenties heeft ditmaal Bondskanselier Adenauer persoonlijk in zeer beperkte mate aan de debatten deelgenomen en is in hoofdzaak aan de Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken, Professor Hallstein, overgelaten om namens de Duitse delegatie het woord te voeren. In de meer technische besprekingen trad de Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken, Benvenuti, namens Minister Pella op.

De Voorzitter, de Luxemburgse Minister van Buitenlandse Zaken Bech, stelde als eerste punt aan de orde de goedkeuring van de ontwerp-agenda, welke zonder discussie werd aanvaard en als bijlage I hiernevens gaat. Vervolgens werd zonder verdere bespreking het proces-verbaal van de Conferentie van Baden-Baden van 7 en 8 Augustus jl. goedgekeurd.

2. Samenwerking met andere organisaties en toelating van waarnemers.

a) Assemblée ad hoc

De Groupe de Travail van de Assemblée ad hoc had in haar jongste vergadering te Parijs besloten geen verzoek in te dienen om door de Ministers te worden gehoord. Anderzijds was wel de wens uitgesproken, dat de Voorzitter van de Constitutionele Commissie, de Duitse Bondsdagafgevaardigde Von Brentano, met de Haagse Conferentie contact zou opnemen. Op voorstel van Bondskanselier Adenauer, die mededeelde, dat de Heer Von Brentano zich reeds in Den Haag bevond, werd besloten om de Heer Von Brentano in de vergadering te ontvangen.

De Heer Von Brentano verklaarde, dat hij door de Groupe de Travail was gemachtigd om in deze vergadering het woord te voeren en sprak de hoop uit, dat de Ministers op korte termijn zouden kunnen overgaan tot het opstellen van een Statuut. Van de zijde van de Assemblée ad hoc was men te allen tijde bereid alle nodige hulp en bijstand te verlenen, doch men achtte het niet noodzakelijk dat de leden van de Assemblée ad hoc ook in de Regeringsdelegaties zouden worden opgenomen. Dit leek ook hierom onjuist, aangezien de Assemblée ad hoc haar taak, als neer gelegd in de Resolutie van Luxemburg, had volbracht door de opstelling van het Statuut van 10 Maart 1953. Hij herhaalde echter, dat de leden van de Assemblée ad hoc gaarne bereid waren de Regeringsdelegaties op elk niveau bij te staan en hoopte, dat een nauwe samenwerking tot stand zou kunnen worden gebracht.

b) Raadgevende Vergadering van de Raad van Europa.

In verband met een ontvangen schrijven van de zijde van de Voorzitter van de Assemblée van de Raad van Europa, werd besloten ook de Heer de Menthon ter Vergadering uit te nodigen. Aangezien deze verhinderd bleek te zijn, werd hij vervangen door Lord Layton, Vice-President van de Assemblée, die vergezeld was van de Heer Bohy, rapporteur van de Commissie voor Algemene Zaken. Lord Layton constateerde, dat dit de eerste maal was, dat officieel contact werd gelegd tussen de Assemblée

van de Raad van Europa en deze Conferentie. Hij pleitte nadrukkelijk voor het tot stand brengen van zo nauw mogelijke banden tussen de nieuw te creëren Europese Gemeenschap en de Raad van Europa, waarbij hij speciaal wees op de grote waarde, die in de kringen van de Raad van Europa wordt gehecht aan de band tussen beide organisaties door middel van de door de Assemblée ad hoc ontworpen constructie van de Senaat. Deze immers zou uit dezelfde leden zijn samengesteld als de nationale vertegenwoordigingen in de Assemblée van de Raad van Europa, waardoor de beste waarborg zou worden geschapen voor een zo nauw mogelijke samenwerking. Ook verwees Lord Layton naar art. 116 van het Statuut van de Assemblée ad hoc, waarin ondermeer is bepaald dat de Gemeenschap open zal staan voor toetreding door de andere Staten-leden van de Raad van Europa. Tenslotte hield spreker een pleidooi voor een directe aanwezigheid van vertegenwoordigers van de Assemblée van de Raad van Europa bij de werkzaamheden der Regeringsconferentie, opdat men tijdens de onderhandelingen van de zijde van de Raad van Europa onmiddellijk zijn standpunt zou kunnen kenbaar maken.

c) Secretaris-Generaal van de Raad van Europa.

Besloten werd, dat de Heer Marchal, gelijk ook in Rome het geval is geweest, wederom als symbolische vertegenwoordiger van de Raad van Europa de zittingen van de Conferentie zou kunnen bijwonen.

d) Verstrekken van inlichtingen aan de Raad van Europa.

Overeengekomen werd, dat Minister van Zeeland, die momenteel Voorzitter is van het Comité van Ministers van de Raad van Europa en van het zg. Comité mixte, aan deze beide lichamen verslag zal uitbrengen over de gang van zaken op de Conferentie te Den Haag.

e) Europese Beweging en Europese Jeugd.

De Vergadering besloot, dat de deputatie van deze beide organisaties door de zes Ministers gezamenlijk buiten de Vergadering in gehoor zouden worden ontvangen.

3. Algemene beschouwingen.

Bij de aanvang der besprekingen werd door Minister Beyen een korte verklaring afgelegd, waarin werd gesteld, dat bij het

aangeven van het Nederlandse standpunt ten aanzien van de verschillende problemen in deze Conferentie uitdrukkelijk het voorbehoud moest worden gemaakt, dat een definitieve beslissing uiteindelijk slechts omtrent het geheel der problemen, zowel betreffende de organisatie als de bevoegdheden der Gemeenschap, in onderling verband mogelijk is.

Nadat mede op aandringen van Minister Pella was besloten eerst algemene discussies te houden alvorens op de details van het rapport van de Conferentie van Rome in te gaan, werden de beraadslagingen geopend met een uiteenzetting van Minister Beyen. Deze betoogde, dat zich op het ogenblik zeer sterk twee tendenzen manifesteren ten aanzien van de vorming ener Europese Gemeenschap, t.w. een gevoel van ongeduld en tevens een zekere angst. Beide laten zich verklaren. Het ongeduld wordt in het bijzonder tot uitdrukking gebracht door de Europese Beweging, de angst is een element, dat begrijpelijk is in een ontwikkeling, welke een aantal landen, die zo vele jaren onafhankelijk van elkander hebben geleefd, tot zo ingrijpende beslissingen voert als thans worden overwogen. Doch door deze factoren mag ons handelen niet worden bepaald. Wij zullen rustig voort moeten gaan op de uitgestippelde weg, die wellicht nog wel lang zal moeten zijn. In dit licht moet ook de Conferentie van Rome worden gezien, die op zichzelf uiteraard nog geen beslissingen kon nemen, doch die het grote voordeel heeft gehad, dat wij thans over een duidelijke catalogus beschikken van de bestaande problemen en de bij de Regeringen dienaangaande bestaande inzichten. Het ogenblik om de cardinale beslissingen te nemen is nog niet aangebroken en eerst zal nog veel studiewerk moeten worden verricht, waarna de eigenlijke onderhandelingen nog zullen moeten volgen. Dit alles leidt tot de conclusie, dat het wenselijk zou zijn een studiec ommissie in het leven te roepen, die zonder gebonden te zijn aan een bepaalde termijn de begonnen werkzaamheden verder zal moeten voeren, waarna in de lente van het volgend jaar de Ministers de vorderingen van deze studies in ogeschouw zullen kunnen nemen.

Anders ligt de kwestie echter t.a.v. de EDG, waarvan de totstandkoming dringend is. Het zou gevaarlijk zijn een al te

nauwe band te leggen tussen de EDG en de te vormen Europese Gemeenschap, ofschoon er wel een zekere verbinding bestaat, die is neergelegd in art. 38 van het EDG-Verdrag. De daarin weergegeven gedachtengang werd evenwel op de Conferentie van Luxemburg in September 1952 verlaten, toen besloten werd om de zg. democratische controle niet slechts binnen de enge ruimte van de EDG te laten functioneren, doch daarvoor eerst een ruimere Gemeenschap tot stand te brengen. Zulk een ruimere Gemeenschap vereist echter een "fusion des intérêts", hetgeen door Nederland steeds is onderstreept. Dit laatste is niet op zeer korte termijn verwezenlijkbaar. Nu gaat het niet aan, indien men werkelijk zou menen grote haast te hebben, een zgn. politieke Gemeenschap te scheppen, die geen werkelijke "fusion des intérêts" tot stand zou brengen. Zo is bijvoorbeeld de oplossing om een politieke Gemeenschap op te richten, die niets anders zou doen dan de KSG en de EDG overkoepelen niet aanvaardbaar. Als men dan zo'n haast heeft is er maar één andere weg, nl. die aangewezen in art. 38 van het EDG-Verdrag, een weg, die men dan zou kunnen overwegen met grotere spoed te bewandelen. Men kan dan daarnaast de vraag van de schepping ener werkelijke politieke Gemeenschap rustig - zij het met voortvarendheid - verder behandelen. Nederland blijft van mening, dat een Europese Gemeenschap, gebaseerd op de resolutie van Luxemburg, tot stand moet worden gebracht, waarbij dus in aanmerking moet worden genomen, dat een zodanige Gemeenschap, indien deze geen nieuwe taken zou verkrijgen, niet aanvaardbaar is.

Minister Pella vestigde er de aandacht op, dat de Italiaanse positie nog steeds is gebaseerd op de Resolutie van Luxemburg en dat hij het onwenselijk achtte zich thans te beperken tot de uitvoering van art. 38. Het resultaat van Luxemburg was juist geweest een stap verder te gaan dan art. 38 en daaraan zou zeer bepaald moeten worden vast gehouden. Overigens achtte hij het noodzakelijk, dat de Europese Gemeenschap nieuwe taken zou hebben op economisch gebied en dat zij niet uitsluitend als een soort superstructuur alleen voor de KSG en EDG zou fungeren.

De Heer Parodi achtte het niet gewenst de democratische controle, waarover door Minister Beyen was gesproken, te beper-

/tussen

ken tot de EDG, doch wilde daarbij ook de KSG betrekken, zodat de nieuwe Gemeenschap tevens /de beide gespecialiseerde Gemeenschappen zou kunnen coördineren en arbitreren. Hij achtte het ook logisch, dat men niet voor de EDG en de KSG afzonderlijke democratische controle-systemen zou gaan creëren, doch dat deze taak door eenzelfde organisatie zou worden verricht. Hij verklaarde niet te kunnen inzien, waarom het noodzakelijk zou zijn de nieuwe Gemeenschap reeds van het begin af aan ook op andere gebieden dan de reeds genoemde, nieuwe taken toe te kennen. De nieuwe organisatie zou op zichzelf reeds als een "organe moteur" werkzaam zijn en verdere studies moeten verwaardigen, die te zijner tijd zouden kunnen leiden tot de toekenning van nieuwe taken en bevoegdheden. De Gemeenschap zou zich echter op dit ogenblik in haar reële bevoegdheden moeten beperken tot de sectoren van Kolen en Staal alsmede Defensie. Wat betreft het voorstel van Minister Beyen om de toekomstige discussies te doen plaatsvinden in eente vormen commissie, verklaarde de Heer Parodi hiermede volledig te kunnen instemmen.

Minister van Zeeland achtte voor een heroverweging van de uitgangspunten van het overleg geen aanleiding aanwezig. Hij verklaarde zeer onder de indruk te zijn van de grote mate van overeenstemming, welke blijkens het rapport van de Conferentie van Rome reeds tussen de Regeringen is bereikt. Thans zouden deze punten van overeenstemming door de Ministers dienen te worden bekrachtigd, waarna zo spoedig mogelijk de resterende problemen à fond zouden dienen te worden bestudeerd. Op deze wijze zou opnieuw een stap voorwaarts worden gedaan. Ter uitvoering van zijn voorstel stelde hij voor, dat een lijst van punten van overeenstemming zou worden opgesteld, waarover de vergadering zich dan zou kunnen uitspreken. Overigens verklaarde hij zich accoord met de algemene reserve van Minister Beyen nopens de interdependentie tussen de institutionele problemen en die betreffende de attributies der Gemeenschap.

Bondskanselier Adenauer, zich bij het voorstel van Minister van Zeeland aansluitend, verklaarde, dat de Duitse delegatie reeds een lijst van punten van overeenstemming had voorbereid.

Minister Bech kon eveneens zijn instemming betuigen met

het algemene voorbehoud van Minister Beyen en verklaarde voorts, dat ook naar zijn mening aan de Europese Gemeenschap nieuwe taken zouden moeten worden toegekend, die zouden moeten liggen op het terrein van de economie, dan wel op andere terreinen. Ten aanzien van de institutionele zijde merkte hij op, dat het gehele apparaat der Europese Gemeenschap zou moeten werken onder contrôle van de Raad van Nationale Ministers, die terzake metgewone meerderheid en in zeer belangrijke gevallen zelfs met unanimitéit zou moeten beslissen. Hij waarschuwde voor overhaasting en wees er op, dat voor de verwezenlijking van deze geheel nieuwe ideeën zeer veel tijd nodig is. Zelfs een bescheiden opzet zou verstrekkende consequenties hebben, welke onmogelijk zijn te voorzien. Daarbij werd gewezen op de grote invloed, welke zou kunnen uitgaan van een rechtstreeks gekozen Parlement. Luxemburg staat derhalve volstrekt afwijzend tegenover iedere vorm van auto-extension. Hieraan werd echter toegevoegd, dat wellicht een soort revisie-systeem zou kunnen worden ontworpen, waardoor het niet nodig zou zijn telkenmale de nationale parlementen te raadplegen en steeds de klassieke verdragsvorm te bezigen. (De bezorgde trek, welke bij het horen van deze toevoeging op de gezichten van de leden van de Luxemburgse delegatie verscheen, deed vermoeden, dat Minister Bech improviseerde bij het opperen van een denkbeeld, dat bedenkelijk dicht naderde tot de krachtig verworpen auto-extension.)

Tenslotte kwam men overeen, dat door het Secretariaat een document zou worden voorbereid, waarin een overzicht zou worden gegeven van de punten, waarover in Rome reeds overeenstemming was bereikt, aan de hand waarvan dan nadere discussies zouden / verdere kunnen worden gevoerd. In het / verloop werd het echter duidelijk, dat het zeer moeilijk zou zijn aan de hand van dit document overeenstemming te bereiken over de punten, waarover men het nu wel of niet eens was, zodat uiteindelijk werd besloten de discussies over dit document te staken en de verschillende problemen te behandelen aan de hand van vergelijkende tabellen, welke door het Secretariaat waren opgesteld en die als bijlage ./. II hiernevens gaan. Het verloop van de verdere besprekingen wordt aan de hand van deze tabellen hieronder bij punt 5 weergegeven.

4. De instelling van een Studiecommissie

Bij de algemene beschouwingen was het duidelijk geworden, dat algemeen de oprichting van een commissie, die de verdere bestudering der nog hangende problemen ter hand zou moeten nemen, wenselijk werd geacht. De vraag deed zich nu voor, hoe deze commissie zou moeten worden samengesteld. In dit verband stelde Minister Beyen voor, dat de commissie zou worden samengesteld uit experts en niet uit plaatsvervangers der Ministers. De hoedanigheid van plaatsvervangers van de Ministers zou aan de chefs der delegaties in de te houden beraadslagingen minder vrijheid geven, aangezien zij te zeer geacht zouden worden namens de Regeringen te spreken. Het verdient de voorkeur, dat de gedelegeerden minder sterk gebonden zijn aan hun Regeringen om bij het zoeken naar compromissen ad referendum een oordeel uit te kunnen spreken, zij het dat steeds desnodig ruggespraak zal zijn te houden. Deze zienswijze werd door alle andere delegaties gedeeld.

Ten aanzien van de plaats waar de commissie zou vergaderen, werd op voorstel van Bondskanselier Adenauer Parijs aangewezen. Over de duur van de werkzaamheden vond een uitvoerige discussie plaats, waarbij Minister Beyen erop wees, dat men zich moest hoeden voor het noemen van een bepaalde einddatum der werkzaamheden, aangezien dit gemakkelijk tot misverstanden aanleiding zou kunnen geven. De publieke opinie is namelijk reeds spoedig geneigd aan te nemen, dat op die datum dan een verdragstekst ter tekening gereed zou moeten zijn, hetgeen tot onnodige desillusies zou kunnen leiden, die zo veel mogelijk moeten worden vermeden.

- Tenslotte -

Tenslotte werd besloten het einde van de werkzaamheden der commissie te koppelen aan het houden van een nieuwe bijeenkomst der Ministers, zulks met een tussenruimte van veertien dagen om de Ministers de gelegenheid te geven het rapport van de commissie te kunnen bestuderen.

Overeengekomen werd, dat de commissie op 15 Maart 1954 haar rapport zal moeten voltooien, waarna op 30 Maart d.a.v. een nieuwe Ministersconferentie zal worden gehouden, die op voorstel van Minister van Zeeland in Brussel zal bijeenkomen.

Ten aanzien van het vraagstuk van de samenwerking van de commissie met de Assemblée ad hoc en met de Raad van Europa werd in het bijzonder op voorstel van Staatssecretaris Hallstein besloten, dat de commissie grotendeels zelf zal moeten uitmaken in hoeverre zij het nodig acht om op de medewerking van deze organisaties een beroep te doen. Daarbij werd overwogen, dat de vertegenwoordigers van bedoelde organisaties wellicht het beste zouden kunnen worden betrokken bij de werkzaamheden van een eventueel op te richten "steering committee", waarbij de praktijk van de Interim Commissie der EDG als voorbeeld zou kunnen dienen. Voorts werd in aanmerking genomen, dat er uiteraard verschil bestaat tussen de Assemblée ad hoc, die het ontwerpstatuut heeft opgesteld, en de Raad van Europa, hetgeen ertoe zal moeten leiden, dat de vertegenwoordigers van de Assemblée ad hoc op een breder terrein bij de werkzaamheden worden betrokken dan die van de Raad van Europa, welke meer in het bijzonder geïnteresseerd zijn bij kwesties als de band met deze organisatie en de eventuele toelating van andere leden van de Raad van Europa tot de Gemeenschap.

5. Bespreking resultaten van de Conferentie te Rome.

Onder handhaving van de hierboven besproken algemene reserve ten aanzien van de wederkerige afhankelijkheid van de institutionele vraagstukken enerzijds en het vraagstuk van de bevoegdheden en verantwoordelijkheden anderzijds heeft men vervolgens de resultaten van de conferentie te Rome besproken. De besprekingen werden gevoerd aan de hand

./..

van het "Tableau comparatif des positions prises à la conférence des suppléants" (CIR 16), hetwelk als bijlage II bij dit verslag is gevoegd en waarin het Secretariaat op overzichtelijke wijze de verschillende standpunten heeft samengevat.

Deze procedure heeft de Ministers de gelegenheid geboden de opvattingen van hun Regeringen kenbaar te maken ten aanzien van de door hun plaatsvervangers te Rome ingenomen standpunten. Het grootste gedeelte van deze standpunten werd bevestigd, doch op enkele punten werden wijzigingen aangebracht, terwijl tenslotte de gedachtenwisseling ertoe heeft geleid, dat de Ministers positie hebben gekozen in gevallen, waarin dit niet door hun plaatsvervangers te Rome was geschied. Het aldus gewijzigde en aangevulde overzicht, hetwelk alsnog door het Secretariaat zal worden gedistribueerd, zal dus een getrouw beeld geven van de Regeringsstandpunten en een goed uitgangspunt bieden voor de a.s. besprekingen te Parijs. Over de resultaten van de Conferentie moge het navolgende worden medegedeeld, waarbij de volgorde van het secretariaatsdocument (CIR 16) wordt aangehouden.

Parlement (pag. 1 en 2)

De Conferentie verklaarde zich accoord met de formulering van de gemeenschappelijke standpunten ten aanzien van de noodzaak tot instelling van een Parlement, bestaande uit twee organen en betreffende de politieke controle, welke onder nader vast te stellen voorwaarden door dit Parlement op de Executieve moet worden uitgeoefend. Naar aanleiding van het Italiaanse standpunt betreffende de bevoegdheden (t.w. wetgevende bevoegdheid, politieke controle over de Executieve, recht van interpellatie en recht van vragen te stellen) werd door Minister Bech opgemerkt, dat hij zich daarmee kon verenigen, mits de legislatieve bevoegdheid geen auto-extension van de Gemeenschap zou betekenen - welke voorwaarde geen tegenspraak ontmoette - en mits de uitoefening van deze bevoegdheid zou worden onderworpen aan de instemming van de Raad van Ministers. Aangezien nog geen overeenstemming is bereikt over de positie van de Raad en bovendien het probleem van de wetgevende bevoegdheid in het algemeen nog onvoldoende

bestudeerd, werd besloten het gehele vraagstuk van de bevoegdheden van het Parlement naar de studiecmissie te verwijzen.

Parlement - Assemblée Elue (pag. 3 en 4)

a) Verkiezingen.

De overeenstemming over het principe van directe algemene verkiezingen werd bevestigd. Minister Beyen heeft vervolgens medegedeeld, dat Nederland bereid is zich aan te sluiten bij het standpunt van de overige vijf landen, dat deze verkiezingen terstond na de inwerkingtreding van het Verdrag zullen worden gehouden. Hieraan werd echter de voorwaarde verbonden dat, zolang het nog niet mogelijk is om de verkiezingen volgens één gemeenschappelijke kieswet te doen plaatsvinden, althans de nationale kieswetten, worden gebaseerd op vóór de inwerkingtreding van het Verdrag overeen te komen gemeenschappelijke beginselen. Zo het al niet mogelijk zou zijn om in het Verdrag een soort gemeenschappelijke kieswet op te nemen, dan zouden althans de algemene beginselen daarin moeten worden vastgelegd. Zou het ook niet mogelijk blijken om hierover overeenstemming te bereiken, dan moet de Nederlandse Regering op dit punt haar beslissingen voorbehouden.

De overige Ministers namen nota van deze geclausuleerde intrekking der oorspronkelijke reserve en verklaarden zich bereid het probleem van de modaliteiten der verkiezing in studie te doen nemen. Zij spraken voorts hun voldoening uit over de tegemoetkomende houding aan Nederlandse zijde betoond.

b) Répartition des sièges

Aangezien Minister Pella niet bereid bleek het Italiaanse standpunt, dat uitgaat van het bevolkingsaantal, in overeenstemming te brengen met dat der vijf andere delegaties, die zich baseren op de zetelverdeling volgens de KSG- en EDG-verdragen, werd dit punt naar de studiecmissie verwezen.

Parlement - Deuxième Chambre (pag. 5 en 6)

De Italiaanse reserve ten aanzien van de door de

- overige -

overige delegaties aanvaarde interpretatie van artikel 38, t.w. dat dit artikel zich er niet tegen verzet, dat de rol van de Senaat wordt vervuld door een Raad van Ministers, werd gehandhaafd. De reeds in Rome bereikte overeenstemming over het feit, dat een Senaat geen inbreuk zal mogen maken op de bevoegdheden van de Raden van Ministers, gelijk die zijn voorzien in het KSG- en EDG-Verdrag, werd bevestigd.

Professor Hallstein wees erop, dat verscheidene beslissingen, zoals b.v. inzake de benoeming van de Executieve, van invloed zouden kunnen zijn op de standpunten nopens het karakter van de Senaat en dat deze kwestie daarom opnieuw zou moeten worden nagegaan. Besloten werd derhalve het gehele probleem van de Senaat, alsook het vraagstuk van een Raad van Ministers, die fungeert als Senaat, naar de studiec commissie te verwijzen.

Organisation Exécutive (pag. 7 en 8)

De Ministers bevestigden de reeds in Rome bereikte overeenstemming ten aanzien van het karakter van de Executieve organisatie, welke gekenmerkt zal moeten worden door het behoud van het evenwicht tussen het nationale en supra-nationale element. Minister Beyen verklaarde daarop, dat hij zich kon aansluiten bij het reeds in Rome tot uitdrukking gebrachte Duitse en Italiaanse standpunt, hetwelk inhoudt, dat de Raad van Ministers een orgaan "sui generis" zal moeten zijn. Hij vroeg zich overigens af of er veel verschil was met de Frans-Belgisch-Luxemburgse zienswijze, die de Raad van Ministers wil zien als één van de twee branches van de executieve organisatie en meende dat het verschil wellicht meer in het staatkundig-theoretische vlak lag.

Minister van Zeeland achtte het verschil meer dan theoretisch en legde er de nadruk op, dat hij er zeer veel waarde aan hechtte, dat conflicten tussen de Staten en de Gemeenschap zouden worden vermeden, waartoe hij een executieve organisatie "à double branche" de aangewezen constructie achtte. Minister Beyen wees er nog op, dat in ieder geval moest worden getracht verwarring te voorkomen en niet de indruk te wekken, dat de Raad van Ministers op enigerlei wijze verantwoordelijk zou zijn aan het Parlement. Besloten

werd het probleem naar de studiecmissie te verwijzen.

Organisation exécutive - Elément national (pag. 9 en 10)

Over deze benaming, waarmede een Raad van nationale Ministers wordt bedoeld, bestaat, gezien het voorgaande, geen overeenstemming.

a) Pouvoirs.

De Ministers bevestigden de te Rome ingenomen standpunten, met dien verstande, dat in de formulering van het Nederlandse standpunt de woorden "en tant qu'élément de l'organisation exécutive" werden geschrapt. Daarmede werd beoogd tot uitdrukking te brengen, dat de Nederlandse Regering zich niet uitspreekt over de vraag, of de Raad van Ministers al dan niet een deel uitmaakt van de Executieve. Minister Beyen verduidelijkte bovendien, dat de bevoegdheid van de Raad om directieven te geven aan de Executieve naar Nederlandse opvatting beperkt zal dienen te zijn tot bepaalde, nauwkeurig te omschrijven gevallen, voor zover daartoe bij de verdere bestudering van het ontwerp-verdrag aanleiding blijkt te bestaan. De bevoegdheden van de Raad zullen verder door de studiecmissie worden bestudeerd.

b) Composition.

Tijdens de discussie over deze kwestie bleek enerzijds de wens te bestaan om ter bevordering van de ontwikkeling van een goede samenwerking in de Raad zo veel mogelijk steeds dezelfde Ministers (van Buitenlandse Zaken) af te vaardigen, terwijl anderzijds werd gewezen op de noodzaak om voor de behandeling van meer technische problemen die Ministers in te schakelen, die terzake het meest gespecialiseerd zijn. De formule, die tenslotte is gevonden, bepaalt, dat de Raad zal zijn samengesteld uit de Hoofden der Regeringen, de Ministers van Buitenlandse Zaken dan wel andere Ministers, voorzover de aard van de te behandelen onderwerpen daartoe aanleiding geeft. Deze regeling komt praktisch overeen met de bestaande regeling ten aanzien van de samenstelling van de Noord-Atlantische Raad.

Organisation exécutive - Élément supranational (Pag.11 t/m 18)

De Ministers gingen accoord met het te Rome ingenomen gemeenschappelijke standpunt, dat er een nieuw supra-nationaal orgaan dient te worden ingesteld.

a) Caractère.

De behandeling van dit punt werd uitgesteld, totdat men aan het hoofdstuk "Pouvoirs" zou toekomen.

b) Attributions en ce qui concerne la Haute Autorité et le Commissariat.

Het te Rome bereikte gemeenschappelijke standpunt, dat de Exécutieven der KSG en EDG gehandhaafd dienen te blijven, werd bevestigd. Naar aanleiding van de in het document opgenomen formulering van de Nederlandse opvatting dat de nieuwe Executieve de Hoge Autoriteit en het Commissariaat niet moet overkoepelen ("coiffer"), merkte Minister Beyen op, dat deze formulering ten onrechte de indruk wekt, als zou Nederland tegen de incorporatie van de KSG en de EDG in de nieuwe Gemeenschap gekant zijn. Dit is echter niet het geval; de Nederlandse Regering deelt de mening van de andere landen, dat de KSG en de EDG op den duur in de Europese Gemeenschap moeten worden opgenomen, doch acht het niet wenselijk, dat zulks reeds onmiddellijk geschiedt. Het vraagstuk, op welke wijze de geleidelijke incorporatie van deze doelgemeenschappen zal dienen te geschieden, zou volgens Minister Beyen aan de studiecmissie moeten worden voorgelegd. Besloten werd daarop het gehele probleem der incorporatie naar de studiecmissie te verwijzen.

c) Modalités de l'Intégration. Zie onder b.

d) Composition.

Minister Bech sloot zich aan bij Duitsland, België, Frankrijk en Italië, die zich op het standpunt stellen, dat vertegenwoordigers van de Hoge Autoriteit en van het Commissariaat in de Executieve dienen te worden opgenomen.

Minister Beyen verklaarde, dat het Nederlandse standpunt is ingegeven door de vrees, dat daardoor het collegiale karakter van de executieve organen der doelgemeenschappen verloren zal kunnen gaan. Algemeen bleek de mening te

bestaan, dat dit vraagstuk nadere bestudering verdiende, en derhalve naar de studiec commissie verwezen moest worden.

e) Désignation.

Professor Hallstein deed hier een belangrijke concessie, toen hij verklaarde, dat Duitsland zich kon aansluiten bij de Franse zienswijze op dit punt, welke bepaalt, dat zowel de President alsook de leden van de Executieve zullen moeten worden benoemd door de Raad van Ministers.

Staatssecretaris Benvenuti stond hier niet geheel afwijzend tegenover op grond van de overweging, dat ook uit het voorstel van de Assemblée ad hoc om de benoeming van de President in handen te leggen van de Senaat en niet in die van de Kamer der Volkeren kon worden afgeleid, dat ook de Assemblée de wenselijkheid van invloed der Regeringen gevoelde. Ofschoon spreker daarom de benoeming van de President op deze wijze wel acceptabel achtte, wilde hij vooralsnog een voorbehoud maken ten aanzien van de benoeming van de overige leden van de Executieve. Hij verklaarde zich evenwel bereid de gehele aangelegenheid nogmaals in overweging te nemen.

f) Responsabilité.

Minister Bech sloot zich aan bij het Nederlandse standpunt, terwijl Minister Pella verklaarde de Belgische en Nederlandse zienswijze te kunnen volgen, t.a.v. het collegiale karakter van het optreden der Executieve en bovendien de Nederlandse bezwaren tegen een investituur-procedure te delen. De Heer Parodi deelde mede, dat de reden, waarom Frankrijk nog geen standpunt had kenbaar gemaakt, moest worden gezocht in het nauwe verband dat bestaat tussen de verantwoordelijkheid en de samenstelling en taak van het executieve orgaan en dat een definitieve uitspraak eerst zou kunnen worden gedaan, zodra de taken van de Gemeenschap bekend zouden zijn. Het vraagstuk werd daarop naar de studiec commissie verwezen.

g) Pouvoirs.

De Nederlandse en Luxemburgse Ministers namen de formulering van het Belgische standpunt over, hetwelk bepaalt, dat de Gemeenschap reële bevoegdheden zal dienen te bezitten op economisch gebied en dat tevens aan de Gemeenschap

- beslissende -

beslissende bevoegdheden zullen moeten worden toegekend t.a.v. de coördinatie en de controle van de Hoge Autoriteit en van het Commissariaat. Op voorstel van Minister Beyen werd overigens ook dit vraagstuk naar de studiecommissie verwezen.

Cour (pag. 19 en 20)

De Conferentie besloot in te stemmen met het gemeenschappelijk standpunt, dat op de Conferentie van Rome was uitgewerkt ten aanzien van het Hof en waarbij was overeengekomen, dat er slechts één Europees Hof zou worden opgericht en dat te gelegener tijd een commissie van juristen het gehele probleem van de rechtspleging aan een onderzoek zou onderwerpen op basis van het ontwerp der Assemblée ad hoc.

Bevoegdheden van de Gemeenschap

Minister Bech verzocht aan de vergadering te willen kenbaar maken, of men nog wilde overgaan tot een behandeling van de bevoegdheden der Gemeenschap.

Minister van Zeeland stelde voor om althans de punten van overeenstemming vast te leggen, doch al spoedig bleek dat de Heer Parodi volstrekt wilde vasthouden aan de formuleringen van het rapport van Rome en zich niet op een resumé wilde vastleggen. Het werd toen duidelijk, dat de gehele aangelegenheid beter naar de studiecommissie kon worden verwezen, maar op uitdrukkelijk verzoek van Minister van Zeeland, die nogmaals zijn wens herhaalde om de punten waarover overeenstemming was bereikt te bekrachtigen, werd besloten, dat de Ministers alle standpunten die over deze aangelegenheid door de plaatsvervangers te Rome naar voren waren gebracht, zouden bevestigen, waardoor de bereikte punten van overeenstemming impliciet werden bekrachtigd.

6. Politieke beschouwingen.

Op verzoek van Bondskanselier Adenauer gaf Minister Pella een uiteenzetting over de kwestie Triëst en over de zienswijze van de Italiaanse Regering t.a.v. dit vraagstuk. Uit deze verklaring, die voor een groot deel uit een

historisch overzicht bestond, zijn geen nieuwe gezichtspunten naar voren gekomen. De woordelijke tekst van de uiteenzetting van Minister Pella zal zo spoedig mogelijk door het Secretariaat worden gedistribueerd.

7. Kosten van de Assemblée ad hoc

Het vraagstuk van de kosten van de Assemblée ad hoc, waaronder begrepen de kosten gemaakt na 10 Maart 1953 en die, welke ook momenteel nog worden gemaakt door de z.g. werkgroep van de Constitutionele Commissie, is op voorstel van de Voorzitter verwezen naar een speciale commissie, waarin door elk der delegaties een vertegenwoordiger zal worden aangewezen en die zo spoedig mogelijk zal bijeenkomen.

8. Opstelling van een perscommuniqué

Door een kleine commissie is tijdens de slotvergadering een ontwerp voor een perscommuniqué opgesteld, hetwelk met enige kleine modificaties door de Conferentie is aanvaard, en waarvan de tekst als bijlage III hiernevens gaat.

./...

ad 2/275 0/6

CONFERENCE DES MINISTRES
DES AFFAIRES ETRANGERES
La Haye, 26 - 28 novembre 1953

La Haye, le 28 novembre 1953

Secrétariat

FOTO-BLZ.
No. 86145

COMMUNIQUE DE PRESSE.
=====

Les Ministres des Affaires Etrangères des Etats membres de la Communauté Européenne du Charbon et de l'Acier se sont réunis à La Haye les 26, 27 et 28 novembre 1953, sous la présidence de M. BECH, Ministre des Affaires Etrangères du Grand-Duché de Luxembourg. Ils ont poursuivi leurs travaux pour la création d'une Communauté Politique Européenne sur la base du rapport établi à Rome par leurs suppléants.

Ils ont entendu M. von BRENTANO, Président de la Commission Constitutionnelle de l'Assemblée "ad hoc", ainsi que Lord LAYTON, Vice-Président de l'Assemblée Consultative, accompagné de M. BOHY, Rapporteur de la Commission des Affaires Générales et M. Léon MARCHAL, Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

Conformément aux principes qui, depuis la résolution de Luxembourg du 10 septembre 1952, ont inspiré leurs travaux, ils ont approuvé les dispositions du rapport de Rome qui avaient déjà fait l'objet d'un accord, tant sur les questions institutionnelles que sur les questions économiques.

Les Ministres ont notamment approuvé la création d'une Assemblée, qui représente les peuples de la Communauté, et d'une Chambre Haute ou d'un organe en tenant lieu, représentant les Etats. La Chambre des Peuples sera élue au suffrage universel direct dès l'entrée en vigueur du Traité, selon des modalités faisant l'objet d'une étude préliminaire. Ainsi sera assuré d'emblée, au sein de la Communauté, un contrôle démocratique efficace.

La question de l'organisation exécutive qui avait déjà été abordée par les suppléants, à Rome, a donné lieu, d'autre part, à d'utiles discussions. Les Ministres ont, en particulier, rapproché leurs points de vue en ce qui concerne d'une part, la désignation du Président et des membres de l'organe exécutif supranational nouveau, d'autre part, la composition du Conseil de Ministres.

Le principe de la création d'une Cour Européenne unique a été approuvé et une commission de juristes examinera, sur la base du Projet de l'Assemblée "ad hoc", l'ensemble du problème que pose la création de cette institution.

La Communauté englobera, selon des modalités qui restent à déterminer, la Communauté Européenne du Charbon et de l'Acier ainsi que la Communauté Européenne de Défense.

Les Ministres ont décidé de charger une Commission de poursuivre, à la lumière de leurs débats, les travaux relatifs à la création d'une Communauté Européenne et de commencer l'élaboration du texte du Traité.

La Commission qui siégera à Paris, fera rapport pour le 15 mars, aux Ministres, qui se réuniront à Bruxelles le 30 mars 1954.

Les Ministres ont, en traitant de questions politiques générales, entendu un exposé du Président du Conseil italien sur la question de Trieste et sur le point de vue du Gouvernement de Rome.